ဝေးလေကောင်းလေ

ရေး - ကမ္ဘာကျော်ရတနာ ဝင်းထိန်

သတင်းက မကောင်း....။

မကောင်းသတင်းက တောမီးနယ် ပျံ့နှံ့လွယ်သည်..။ ယခုလည်း ရေကူးမယ်လေး ဟန်နီထွန်းအား သဘော်သား ကိုကိုမောင်က မုဒိမ်းကျင့်နေစဉ် လက်ဝှေ့သမား မိုက်ကယ်ဂျော့က ဝင်ရောက် ကယ်တင်လိုက်သည်ဆိုသော သတင်းက အားကစားလောကအတွင်း မကောင်းနံ့လေး သင်းသွားသည်..။

ထိုသတင်းမှာ အခြားသူများအတွက် တုံလှုပ်စရာကြီး မဟုတ်သော်လည်း ဂျင်းနက်အတွက် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခြမ်းစီ ကွာဟသွားပြီး အာကာသအတွင်း လွင့်မျောသွားပြီဟုသော သတင်းထက် ခြောက်ခြားတုံလှုပ်စရာ ဖြစ်သွားသည်..။

ဟန်နီထွန်း ဘယ်အခြေအနေထိ ရောက်သွားရပြီလဲ ... ချစ်သော ..ချစ်နေရသော ဟန်နီ့ဘဝလေး ကျိုးကြေ ပျက်စီးခဲ့ရပြီလား...။ အို....ဟန်နီ ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် ဂျင်းကတော့ ချစ်နေမည်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟန်နီ့ဆီမှ ပွင့်လင်းသော ချစ်တုံ့ပြန်မှု မရခဲ့သေးသည့်တိုင် ဂျင်းနက် စိတ်မပျက် ကြိုးစားနေခဲ့သည်လည်း ဟန်နီ အသိ...။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါက မိုက်မဲစွာ လွန်ကျူးရန် ကြံစည်မိသည်ကိုပင် ဟန်နီက ဂျင်းနက်ကို ခွင့်လွှတ်ခဲ့သေးသည်..။ ယခု ဟန်နီ့ကို ဂျင်းနက် ခွင့်လွှတ်ရမည် မဟုတ်လား...။

ခက်သည်က သည်ပွဲမှာ အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ရသွားသူက မိုက်ကယ်..။ လက်ရွေးစင် လက်ဝှေ့သမားကြီး ..။ အရပ် ၆ ပေ၊ လူကောင်ကြီးက သာမန်ထက် နှစ်ဆမျှ ထွားကြိုင်းလွန်းလှသူ..။ သူလဲ နလုံးသားနဲ့ လူ..။ စက်ရုပ်တစ်ရုပ် မဟုတ်..။ ဟန်နီထွန်းကို တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေရှာသော လူကြမ်း လက်ဝှေ့သမားကြီး..။ အသက်က ၂၇ ကျော်ရုံသာ ရှိသေးပြီး လိုက်ဟဲဗီးဝိတ်တန်းမှာ အာရှပြိုင်ပွဲအတွက် အရွေးခံထားရသော လက်ဝှေ့သမား..။

ထားတော့..။ လောလောဆယ်..သူ ဟန်နီ့ဆီကို အလောသုံးဆယ် သွားရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်..။

" ဟယ်....ဆိုင်ကယ် သူရဲလေး...လာလာ..."

စောက်ကောင်မ....နာမည် ရှိရဲ့သားနဲ့ နာမည် မခေါ်ဘူး...။

" ဟန်နီရော...သီတာ...ဟန်နီ ဘယ်မှာလဲ ...ဟင်..."

" သူ သိပ်ရှက်နေတယ်... ဘယ်သူ့မှ မတွေ့ချင်ဘူးလို့ ပြောခိုင်းထားတယ်...ဂျင်း ရယ်..."

" ဒို့ လာတယ်လို့ သွားပြောပေးပါလား..ဟင်.."

" ပိုဆိုးမှာပေါ့...ဂျင်းကို သူသိပ်ရှက်မှာ...."

မလုံ့တလုံ စကပ်လေးကို ဒူးနှစ်လုံး ပူးပြီး ထိုင်နေသော်လည်း ဖြူဖွေးသော သီတာ့ ပေါင်လုံးများက အောက်စလွတ်နေသလို အထင်းသား မြင်နေရသည်..။ ပေါင်နှစ်လုံးအောက်ဖက် တစောင်းအနေအထားမို့ စောက်မွှေးမဲမဲလေး ပြူထွက်နေသည်ကိုလည်း ဂျင်း အမှတ်တမဲ့ မြင်လိုက်ရပြန်သည်..။

အယုတ်တမာ မ... အောက်ခံဘောင်းဘီ ဝတ်မထားဘူး...ဟူး......ရင်တွေ ခုန်လိုက်တာ...။

" ဒို့ ...သူ့ကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတယ်...သီတာ...."

" အရမ်းတွေ့ပြီး...ဘာတွေ ပြောမှာလဲ...ကဲ...."

" အင်း....အဲ.....ဟို ...အခြေအနေ လေ...."

" အဲဒါ...အဆိုးဆုံးပေါ့...ဂျင်း ရယ်..."

" ဘာလဲ...နင်တို့ ယောကျ်ားလေးတွေက အပျိုမစစ်တော့ဘူး ဆိုတာနဲ့ နောက်ဆုတ်ဖို့ စဉ်းစားလာကြပြီမို့လား...ဟင်....."

" ဟာ...သီတာကလဲ...တွေ့ကရာ တွေ ပြောနေပြန်ပြီ..."

" ဒါထက်....အခြေအနေ မဆိုးဘူးမို့လား...."

" မုဒိမ်း ကျင့်ခံရတာဟဲ့....ဂျင်းနက်...ကျောက်ဆောင်ထိုးသလို ခြစ်ရုံလေး ပြီးတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဖူး....သိလား..."

" ရှင်း ရှင်း ပြောစမ်းပါ သီတာ...မုဒိမ်းမှုက အောင်မြင်သွားသလား...ဟင်.........ဟင်လို့...."

လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြင့် သီတာ့ အနီး တိုးကပ်ပြီး မေးလိုက်၏..။

" ငါ စိတ်တိုလာပြီ...ဂျင်းရယ်...လီးဝင်တယ် မဝင်ဘူး ဆိုတာ ဟန်နီက ခုထိ ဖွင့်မပြောသေးဘူး...ကဲ...."

နားထဲ ပူပူရှိန်းရှိန်းကြီး ဝင်သွားသော စကားလုံးများ ဖြစ်သည်..။ ရတယ်လေ...ရပါတယ်... ဂျင်းနက်ကလဲ ပြောရဲပါတယ်...။

" စောက်ပတ်တွေ ဘာတွေ ကွဲသွားသေးလား....ဆေးစစ်ပြီးပလား ဟင်..."

" ဝင်ရင်တော့ ကွဲသွားမှာပေါ့...ဂျင်းရယ်... အပျိုစောက်ပတ်ဆိုတာမျိုးက အထိမခံ ကြွေပန်းကန်တဲ့....ထိတာနဲ့ ဖတ်ခနဲ ကွဲတာမျိုးလေ..."

မှတ်ကရော...သူကလဲ အသံကိုကြိတ်ပြီး ပြောပြန်သည်..။

" သူ တစ်ခါမှ အလိုးမခံဖူးသေးဘူး မဟုတ်လား...သီတာ..."

" နင် လိုးဘို့ ကြိုးစားတုန်းက မရခဲ့ဘူးလေ...ဟင်း ဟင်း......"

" အဲဒါ....နင်ဘယ်လိုလုပ် သိလဲ....သီတာ..."

" အခန်းထဲမှာ ငါရှိပါတယ်ဟာ...အလုပ်ဖြစ်ရင်လဲ ဖြစ်ပါစေ ဆိုပြီး ငါမဝင်တာ...နင်က ညံ့တာကိုး....."

" ဘာညံ့တာလဲ...ဟင်း.......နင် ခံကြည့်ပါလား...သိသွားမယ်..."

" အဟတ်...ဟတ်...မလုပ်ပါနဲ့ နော်....နင့်လီး အသစ်စက်စက်လေးကို ဟန်နီ့ဘို့ ထားပါ...ဟာဟ....."
တကယ်တော့ ဟန်နီနဲ့ အတွဲများသော သီတာနှင့် ဂျင်းနက်တို့ သိပ်တော့ မျက်နှာကျော မတည့်ခဲ့ကြ..။ တစ်ယောက်က ယုတ်မာလာသလို တစ်ယောက်ကလည်း ညစ်ပတ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်..။

" ရပါတယ်...ငါ့လီးကို နင် မြည်းကြည့်အုံးလေ.....သီတာ.."

" တကယ်လား...ဟင်းဟင်း....ပြစမ်း စံချိန်မှီရဲ့လား လို့....."

" အိုး....သိပ်ပြတာပေါ့...ဟောဒီမှာ....ကဲ..."

" အိုး....အလဲ့...ဒစ်ကြီးကတော့ ပြူးလို့...ဆရာရေ...အလိုးခံလိုက်ရရင်တော့ အသဲခိုက်မဲ့ အမျိုးအစားပဲ...."

ဂျင်းနက်က ဘောင်းဘီဇစ်ကို ဖြုတ်ပြီး သီတာ့မျက်နှာနားတွင် လီးကို ကိုင်ပြသည်..။ သီတာကလည်း တမင် ရွဲ့လေသလား မသိ...။ ကိုင်လိုက်ရင်း မဖြုံသလို ပြောသည်..။

" ကဲ....ဘယ်လိုလဲ...အလိုးခံမှာလား...လှန်လိုက်လေ...."

" ဟော.....ရှော့...တွေ့လား..ကဲ..လိုးစမ်း..."

စောက်ပတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို သီတာလှန်ပေးသည်..။ ဂျင်းနက် သွေးများ ဆူဝေသွားပြီး ဒူးနှစ်ချောင်းကို ဖြဲကာ လီးကို စောက်ပတ်အဝ တေ့သည်..။ တကယ်လိုးမှာ....ဟင်း...။

" သီတာ....သီတာရေ...အေး......သီတာ..."

ဟန်နီ့ခေါ် သံက အခန်းထဲမှ တဖြေးဖြေး နီးလာသည်..။

" ဟိတ်....မလုပ်နဲ့တော့....ဟန်နီ လာနေပြီ....."

နှစ်ယောက်သား ဆတ်ခနဲ ခွာပစ်လိုက်ကြရသည်..။ ဂျင်းနက် လီးထဲ၌ ဆီးကျင်သလို အောင့်ကျန်ရစ်သည်..။ သီတာက အခုမှ နောင်တရသော မျက်နှာလေးဖြင့် ဂျင်းနက်ကို သနားစဖွယ် တောင်းပန်ဟန် ကြည့်ရှာသည်..။ ဂျင်းနက် မျက်နှာသည်လည်း နီမြန်းကာ ရှက်ကိုးရှက်ကန်း...။

" ဟယ်....ဂျင်း ရောက်နေတယ်...လား.."

ထာဝစဉ် ငြိမ်းချမ်းသော ဆည်းလည်းသံလေး လှုပ်ခတ်လာသည်..။

" အဟင်း....ဟန်နီ အိပ်နေတယ် မှတ်လို့ ထိုင်စောင့်နေတာ...."

" အော်.....နိုးရောပေါ့..သီတာရယ်....အားနာစရာ...."

ဟန်နီက သီတာ့ ဘေး၌ ဝင်ထိုင်သည်..။ ဟန်နီ နာခေါင်းထဲ၌ ညှီစို့စို့ လရေနံ့ကို ရလိုက်သည်..။ သီတာ့ကို အကဲခတ်လိုက်ရာ သီတာ့ ဒူး အထက်၌ အရေကြည်များ အလျားလိုက် ပေကျံနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်..။

" နင်တို့...ဘာလုပ်နေကြတာလဲ...သီတာ...."

" အင်း......ဟို...စကားပြောနေကြတာပါ....အဟုတ်....."

သီတာ ချက်ချင်း ယုန်သူငယ်လေး ဖြစ်သွားရှာသည်..။ ဂျင်းနက်မျက်နှာကို ငဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ခပ်ပျက်ပျက်ရယ်....။

" ကဲပါ...အဟုတ်တွေ တကယ်တွေ လုပ်မနေနဲ့...ဟာ....သံပုရာရည် သွားဖျော်ခဲ့ဟာ....နော်...."

" ကောင်းပါပြီ...သခင်မလေးရယ်....ဟွန်း ဟွန်း....."

သီတာ ထွက်သွားမှ ဟန်နီ စကားဦးက ဂျင်းနက်ဘက်သို့ မျှားဦး လှည့်လာလေတော့သည်..။

" အစက....သီတာနဲ့ အပေါက် မတည့်ကြပါဘူး..."

" ခုလဲ...ဘာအပေါက်မှ မတည့်ဘူး...ဟန်နီ...."

" အိုး.....ခုံရုံးတင်ပြီး စစ်နေတာလဲ မှတ်ဖဲနဲ့.....ဟင်း...."

" ဟန်နီ အထင်လွဲမှာ စိုးလို့ပါ...."

"မဆိုင်ပါဘူး...ကွယ်...အားလုံးဟာ လွတ်လပ်သူတွေပဲ....."

" ဒီလို မပြောပါနဲ့...ဟန်နီ..ကိုယ်ဟာ မင်းကို ချစ်နေသူပါ..."

" အင်းလေ....ချစ်သူမှ မဟုတ်တာပဲ...မှတ်ဖူးလား....."

" ဒို့ကို ဘယ်အထိ ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့ လှန်ထားမှာလဲ...ဟန်နီ....ဒို့အတွက် လဲ ထည့်စဉ်းစားပါအုံး....."

" ခက်လိုက်တာ...ဂျင်းရယ်...ဟန်နီ ပြိုင်ပွဲပြီးမှ စဉ်းစားမယ်လို့ သူ့ကိုပြောခဲ့ပြီးပြီ ပဲ ဟာကို..."

" အင်းလေ...ထားပါတော့...အခု ဟန်နီ အခြေအနေကို လာမေးတာပါ..."

" စိုးရိမ်မှတ်ကို မရောက်ပါဘူး...ဂျင်းရယ်... မိုက်ကယ်ကျေးဇူးလို့ပဲ ဆိုရမယ်.... အဲဒီနေ့က မိုက်ကယ်ကလဲ ဟန်နီ့ဆီအလာ..သီတာက ခေါ်ပြီး ကိုကိုမောင်ရဲ့ အိမ်ပျက်ကြီးကို လိုက်ခဲ့ကြလို့ပေါ့...နို့မို့ရင် ....အဟင့်...."

" သီတာက ကိုကိုမောင် အိမ်ကို ဘယ်လိုသိလဲ ဟန်နီ...."

"သူက ကိုကိုမောင်ရဲ့ ကျော့ကွင်းမှာ နှစ်ကြိမ်လောက် မိသွားဘူးပြီးပြီ....လေ......."

" အော်....ဒါကြောင့်....ရဲတာကို...."

" ယု...."

" အမလေး...."

" အမလေး...လန့်လိုက်တာ ဗျာ..."

လှဝင်း ရယ်သည်..။ ယုကလည်း ခပ်ဟက်ဟက် ရယ်သည်..။

" ဟိုဒင်း...အင်း..ဘာတဲ့...အဲ...ဂျင်း....ဂျင်း......"

" ဂျင်း ရှိပါတယ်...ကြက်သွန်ကော ယူမလား..ဟင်..."

" အာဗျာ....ခင်ဗျား အစ်ကိုလေးကို ပြောတာပါဗျ..."

ရယ်ကြပြန်သည်..။ ယုက လက်ထဲမှ ပန်းအချို့ကို အရွက်များ ချွေရင်းမှ လှဝင်းအား အကဲခတ်သည်..။

" ဘာကိစ္စ လဲ...ကိုလှဝင်း...ဟင်....."

" ဂျင်းနက်ကို လာခေါ်တာ ဒီနေ့ နိုင်ငံခြားသွားမဲ့ ကျနော်တို့ အဖွဲ့တွေ မိတ်ဆွေတွေကို ထမင်း ကျွေးတယ်လေ..."

" အော်....ဝဲ ဖဲယားပေါ့....ဟုတ်လား.."

" အင်း ဟုတ်တယ်...ယုလဲ လာနိုင်ရင် လာခဲ့လေ..."

"ကျေးဇူးပါပဲ...အဟင်း ဟင်း...ကိုလေး ပြန်လာရင် ပြောလိုက်မယ်လေ....နော်..."

" အော်....အင်း...ဟုတ်ကဲ့...အဟဲ...ဟဲ ဟဲ......"

အပေါ်ကြယ်သီး တစ်လုံးပြုတ်နေသော ယု ရင်ညွန့်ဆီသို့ တစိုက်မတ်မတ် ကြည့်နေရာမှ လှဝင်းက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်..။

" အူကြောင်ကြောင် နဲ့....ဝိတ်ပေါကြီး.... "

ယု…ထောပနာ ပြုလိုက်ခြင်းကို လှဝင်း မသိလိုက် …။ ထမင်းစားပွဲသို့ ရောက်ရန်သာ စိတ်စောသွား ရှာသည်..။

" အားလုံး…ရွှေတံဆိပ် ရကြပါစေ….ချီးယား စ်…."

တစ်ယောက် တစ်ခွက်စီ လူစေ့ သောက်ချလိုက်ကြသည်..။ အားကစားနှင့် အရက် မပတ်သက်သည်ကို မေ့ထားလိုက်ကြသည်..။

" အလေးမသမားများ အောင်မြင်ပါစေ…" တစ်ခွက်…။

" ဂျူဒို သမားတွေ နိုင်ပါစေ…." တစ်ခွက်…။

" လက်ဝှေ့ကျော်ကြီး အလဲထိုးနိုင်ပါစေ…" တစ်ခွက်….။

" ရေကူးအဖွဲ့က…ရွှေတံဆိပ် သန့်သန့်လေး ရပါစေ…"

တစ်ခွက်….တစ်ခွက်…တစ်ခွက်…မူးကုန်ကြလေပြီ..။

" ရှီး…ကျို..ဟယ်…ဆိုင်ကယ် သူရဲလေး…"

" လာဟေ့..ဂျင်းနက်..မင်းဆိုင်ကယ်သံကြားကတည်းက ဒို့က မှတ်မိနေတယ်…အဟဲ.."

လက်ဝှေ့သမား မိုက်ကယ်က စားပွဲမှထိုလိုက်ပြီး ကြိုဆိုသည်..။ ဘာသဘောလည်း…ဂျင်းနက် သတိ ထားရသည်..။ ဒီကောင်တွေ မူးနေပါလား..။ အက်ဒ်ပိုက်ဆာများ သိရင် ခွေးမသားတွေ တစ်ယောက်မှ လွယ်မှာ မှုတ်ဖူး..။

" ဟင်…ဟန်နီ့လက်ထဲမှာလဲ ဘီယာဗူးနဲ့ပါလား…"

ဂျင်းနက် အလေးအနက် မျက်နှာဖြင့် တည်ကြည်စွာ ကြည့်၏..။

" လာလေကွာ…အရက်သောက်…အဟင်း…."

" ကျနော် အရက် မကြိုက်ဘူး..မိုက်…၊ အားကစားသမားနဲ့ အရက်ဟာ ရန်သူပဲ…အရက်သောက်ပြီး နှုတ်ဆက်ပွဲ လုပ်တဲ့ အားကစားသမားတိုင်း ရှုံးခဲ့ကြတာချည်းပဲ.."

" ဘာကွ...ငါလိုကောင်ကိုရော..မင်းက ရှုံးမယ်လို့ ပြောတာပေါ့..ဟုတ်လား...ဆိုင်ကယ် သူရဲလေး..."

" ခင်ဗျားမှ မဟုတ်ဘူး...အကျင့်စာရိတ္တ ချစားနေတဲ့ လူတိုင်း ဘယ်ဘဝလမ်းမှာမှ မအောင်မြင်နိုင်ဘူး..."

" ဟ....ကြီးပြီး ကျယ်လိုက်တာ.. ဆင့်ဖင်ရယ်...ဟားဟား..."

မမျှော်လင့်ပဲ ....မျှော်လင့်မထားပဲ ပွဲက ကြမ်းသွား၏..။ မိုက်ကယ်လက်မှ ဘီယာဖူးခွံက ဂျင်းနက် မျက်နှာ တန်းဝင်သွားသည်..။ ဟန်နီ..သီတာ..ရွှေစင် ..မခင်လေး...တို့ တပြိုင်တည်း လန့်အော်သံများ ထွက်လာသည်..။ ဝှီးခနဲ ပြေးဝင်လာသော ဘီယာဖူးခွံကို ဂျင်းနက်က ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ အထိုင်မပျက် ခေါင်းလေး တိမ်းရုံ ရှောင်ပေးလိုက်သည်..။ နထင်ဘေးမှ နှစ်လက်မခန့် အကွာမှ ဖြတ်ထွက်သွားသည်..။

" ဟ...တယ်ဟုတ်ပါလား...မင်းသား စတိုင်ပဲ...ဟေး..."

မိုက်က အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောရင်း ကုလားထိုင်တစ်လုံး ကို ဆွဲယူပြီး မိုးရိုက်ချလိုက်ပြန်သည်..။

" ကလစ်....ရွှတ်...ဖြောင်း...."

ဆိုင်ကယ်လေးက ဆတ်ခနဲ ရှေ့သို့ ခုန်ထွက်သွားသည်..။ အရှိန်ပြင်းသော ရိုက်ချက်ဖြင့် ကုလားထိုင် မြေကြီးနှင့် ရိုက်မိပြီး ကြေမွသွားသည်..။

" အလဲ့...လဲ့...တယ်ဟုတ်ပါလား...ငါလိုးမသား...ကဲကွာ..."

လက်ထဲမှ ကုလားထိုင် အကျိုးဖြင့် သိမ်းပြီး ပစ်လိုက်သည်..။ ဂျင်းနက် ဆိုင်ကယ်လေးပေါ်၌ လက်နှစ်ဖက်ကို ခေါင်းနောက်ထားပြီး လှဲအိပ်ချလိုက်သည်..။ ကုလားထိုင် အကျိုးက ဂျက်နက် ဗိုက်ပေါ်မှ ဝူးခနဲ ဖြတ်ထွက်သွားပြန်သည်..။

" နမလို...ငါ့ကို ပညာ လာစမ်းတာကိုး...ကဲကွာ...ကဲ ကဲ...."

မိုက်ကယ် ဗလ အားကိုဖြင့် ဂျင်းနက်အား အတင်းပူးပြီး ထိုးသတ်ရန် ပြေးဝင်လာသည်..။

" မိုက်...မလုပ်နဲ့...."

ဟန်နီက ငိုသံပါလေးဖြင့် လှမ်း အော်ဟစ် တားမြစ်သည်..။

" ဝှစ်.....ဖောင်း......"

ညာဖြောင့် လက်သီးတစ်လုံးကောင်း ဂျင်းနက် မျက်နှာကို ထိမှန်သည်..။ ဂျင်း...တမင် အထိုးခံလိုက်ခြင်းပါ..။ ဟန်နီက သူ့လူကို တားနေတာပါလား..ဆိုတဲ့ အတွေး ..။ သူ့လူ ထိုးချင် ထိုးပါစေ ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ ဂျင်း မရှောင်ပဲ နေခဲ့တာပါ..။ အရက်မူးနေတဲ့ လက်ဖှေ့သမား... ၊ ခလေးနဲ့ ကစားလည်း ရှုံးမယ်ဆိုတာ အားလုံး အသိပါ..။ ဒါပေမယ့်.....ဒါပေမယ့်...။ ဂျင်း....မိုက်ကို အနိုင်ပေးခဲ့တာပါ..။

" ဂျင်း....ဂျင်း....ရှင်သိပ်မိုက်ရိုင်းပါလား...မိုက်ကယ်..."

" ရိုင်းတယ်...ဟလား...ကိုယ်က ရိုင်းတာ...ဟလား..."

မိုက်ကယ်က အသံအက်အက်ကြီးဖြင့် ဒိုတော့မလို ပြောသည်..။

" လာကွာ...မိုက်....ပြန်ကြရအောင်..ဒီကောင့်အစား ကျနော် တောင်းပန်ပါတယ်... ဟန်နီ...."

လှဝင်း ၊ အောင်ခင် နှင့် တင်ဦး မိုက်ကို ဆွဲခေါ်သွားသည်..။ ကျန်လူများက ဂျင်းကို ဟန်နီ့ အစ်မအိမ်ထဲသို့ ဝိုင်းသယ်ပို့ပေးခဲ့ကြပြီး...ထွက်ခွာသွားကြသည်..။

" ဂျင်း.....မောင်ရယ်..."

ဟန်နီက မျက်ရည်များ တသွင်သွင် ကျရင်း ငိုရှာသည်..။ အရင်းအမြစ်က မိမိ တရားခံဖြစ်မှန်း ဟန်နီ သိသည်..။ ဂျင်းနက်နှင့် မိုက်ကယ်တို့ တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု ထင်ထားခဲ့သည်..။ မျက်နှာတစ်ဖက် ယောင်ကိုင်းကာ သတိမေ့နေသော ဂျင်းနက် မျက်နှာလေးက မိန်းမချောလေး ချောသည်..။ အပြစ်ကင်းသော ခလေး လေးတစ်ယောက်လိုပဲ ဟု ဟန်နီ ထင်သည်..။ ဖောင်းမို့နေသော ပေါင်ကြားမှ ခပ်ခုံးခုံး ရှည်မျောမျောလေး ငြိမ်သက်နေသည့် ဂျင်း လီးကြီးကို ဟန်နီ မရဲတရဲလေး ကိုင်ကာ ပွတ်သပ်ပေးမိသည်..။ ဂျင်းနက် သတိလစ်နေဆဲဟု မှတ်ယူထားသည်..။ မိမိအတွက် အမြဲ အနစ်နာ ခံတတ်သော ဂျင်းနက်၏ မေတ္တာကို ဟန်နီ အသိအမှတ် ပြုရလေတော့မည်...မဟုတ်လား...။

" မောင်....သတိရပြီလား...ဟင်..."

ဟန်နီ့ပါးစပ်မှ ဘီယာနံ့လေး သင်းနေသည်..။ ဟန်နီ မူးနေပြီပဲ...။ ဂျင်းနက် အသာအယာ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်သည်..။ မိမိမျက်နှာနှင့် နီးကပ်စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း ငိုနေရှာသော ဂျင်းနက်၏ အသဲသရဖူမလေး ဟန်နီထွန်း..။ နီစွေး ရွှမ်းစိုသော နှုတ်ခမ်းလေး အစုံကို ငုံပြီး ဆွဲယူစုပ်နမ်းပစ်လိုက်သည်..။

" ဟွန့်…အွန်း……အွန်….."

ဟန်နီ မောင့်နှုတ်ခမ်းကို ပြန်လည် စုပ်ယူသည်..။ မောင့်လက်များက ဟန်နီ့စောက်ပတ်လေးကို နှိုက်သည်..။ ဟန်နီ ကြည်ဖြူစွာ ပေါင်လေး ကားပြီး မောင့်ကိုယ်ပေါ်၌ တက်ခွပေးထားလိုက်သည်..။ မောင့်..သဘောရယ်..ပါ……။ မောင့်အသက်ရှူသံများ ပြင်းထန်လာသလို…ဟန်နီလည်း မောဟိုက်ခြောက်ခြားလာရသည်..။ မောင့် လက်အစုံက ဟန်နီ့နို့ကြီးများကို ဆုတ်နယ် ချေမွ နေကြပြန်သည်..။ ဟန်နီ့ အကြောပေါင်း တစ်ထောင် ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်း လှုပ်ရှားကာ သွေးသားများ ထကြွလာကြကာ ခံချင်စိတ်က ပြင်းပြလာသည်..။

ဟန်နီ မောင့်လီးကို ရဲရဲကြီး ကိုင်ပြီး ဖြဲပေးလိုက်သည်..။ စင်စစ် ဂျင်းနက်အပေါ် ဟန်နီ ချစ်ခဲ့ရပါသည်..။ စိတ်ထားနူးညံ့သလောက် တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်ပဲ စွဲလန်းတတ်သော ဉာဉ်ကလေးကိုလဲ ဟန်နီ တန်ဖိုးထားမိသည်..။ ယခုကဲ့သို့ ဒါဏ်ရာ အနာတရဖြစ်မှ ဂျင်းနက်အပေါ် ဘယ်လောက် ချစ်နေမိသည်ကို သိခဲ့ရသည်..။ ဟန်နီက မောင့်လီးထိပ်ကြီးကို မမှိတ်မသုံလေး ကြည့်ရင်း လျှာဖျားလေးဖြင့် ကလိပေးလိုက်သည်..။

" အ…အ…….ဟ…….ဟ…"

မောင့်ထံမှ ညည်းသံလေး ထွက်လာသည်..။ တဖန် လီးဒစ်ကြီးကို နှုတ်ခမ်းလေးဖြင့် ငုံခဲ ရင်း လျှာဖြင့် ကလိကာ အသာလေး စုပ်ယူလိုက်သည်..။

" အိုး.အို….ဟန်နီရယ်….."

ဟန်နီက ဂျင်နက်မျက်နှာပေါ်သို့ စကပ်လေးကို လှန်မကာ ခွပေးလိုက်ရာ ဂျင်းနက်ကလည်း ဟန်နီ့ စောက်စိကလေးကို နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာဖြင့် ညှပ်ဆွဲယူလိုက်သည်..။

" အို့…အိုး……မောင်ရယ်….ဟန်နီ့ကို အရမ်း ချစ်တာပဲလား ကွယ်…."

" ချစ်တယ်….ဟန်နီ့ကို သိပ်ချစ်တယ်…."

ဆစ်စ်တီနိုင်း ခေါ် 69 အင်္ဂလိပ်ဂဏန်း ပုံစံဖြင့် ဟန်နီနှင့် ဂျင်းနက်တို့ ယက်နေ စုပ်နေကြသည်..။ အားရပါးရကြီး စုပ်နေသော ဟန်နီ့မျက်နှာလေးဝယ် တုံရီလှုပ်ရှားနေသော ကာမဆန္ဒများ ယှက်သန်းနေသည်..။ ဂျင်းနက်က လိုးရန်အတွက် အနေအထားပြင်သည့်အနေနှင့် ဟန်နီကို ကုတင်လေးပေါ် ပက်လက်လှန်လိုက်သည်..။ ဖောင်းမို့ တင်းကျစ်သော စောက်ဖုတ်လေးနှင့် နီရဲပြလန်နေသော လီးကြီးတို့ ခြောက်လက်မ အကွာ…။

" ဟန်နီ….ဟန်နီရေ…. ပြန်ကြမယ်ဟေ့…ကားလာနေပြီ…"

အမှန်က ကားရောက်နေတာ ကြာပါပြီ...။ ပြောရရင် သီတာလည်း ရောက်နေတာ ကြာပြီ..။ ဟန်နီ့ကို သူငယ်ချင်းကောင်း ပီသစွာ သီတာ ချစ်သည်..။ ကာမအားများ ယုတ်လျော့ပြီး နွမ်းခွေသွားမှာ စိုးသည်..။ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုကိုမောင်နှင့် သုံးကြိမ် အလိုးခံခဲ့ရပြီး ရေကူးစံချိန်တွေ ကျခဲ့ရသည် မဟုတ်လား..။
ဂျင်းနက်က ဘောင်းဘီ ပြင်ဝတ်ရင်း သီတာ့အား ဒေါသမျက်ဝန်းများဖြင့် ကြည့်သည်..။ နဂါးမျက်စောင်းသာဆိုပါလျှင် သီတာ ပြာကျတာကြာပြီ..။

" တောက်.....လင်ဆာ..တိုယိုတာ အရောင်းအဝယ်ကြားမှာ ဃ နံပါတ်ကြီးက ကန့်လန့် ကန့်လန့် နဲ့.....ဟင်း..."

" ဟန်နီတို့ ပြိုင်ပွဲအတွက် ထွက်သွားကြပြီ...ကိုလေး..."

" ဘာ.....ရှစ်ရက်နေ့မှဆို....."

" ဒီမနက်ပဲ လေယာဉ်နဲ့ သွားတာတဲ့...လေယာဉ်ကွင်းက သီတာတို့ ပြန်လာတာ ယုနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်..."

ဂျင်းနက် ဆိုဖာပေါ် ပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်..။ မျက်စေ့အစုံကို မှိတ်ပြီး တဒင်္ဂ ငြိမ်သက်နေသည်..။ ကိုလေး ဒီလောက်တောင်ပဲ ခံစားရသတဲ့လား ဟု ယုစိတ်ထဲမှ တိုးတိုးလေး ရွတ်ဆိုမိသည်..။ အချစ်ဆိုတာ ပူလောင်ဆွေးမြေ့ရခြင်း ပေပဲလား ရှင်...။ ဟန်နီနှင့် နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရသော နေ့လေးကိုလည်း ပြန်လည် သတိရမိသည်..။ မောင်...ဟု ချိုသာသော ကြည်လင်စွာခေါ်သွားသော အသံလေးက နားထဲမှ မထွက်..။

" ထမင်း စားတော့မလား...ကိုလေး......"

" ဟင့်အင်း...စားနင့်တော့ ဟာ...."

ပြောပြောဆိုဆို ကိုလေး အိမ်ပြင်သို့ လေးကန်စွာ ထွက်သွားလေသည်..။ ယု..ဘာလုပ်ပေးရမလဲ...ကိုလေးရယ်....။

" ဟင်း...ဟင်း...ဟန်နီ ...အချစ်ရယ်...ဟင်း ဟင်း........."

ညက တစ်ညလုံးလိုလို အပြင်မှာ ဂျင်းနက် ထိုင်ခဲ့သည်..။ ဝတ်ထားသော စွပ်ကျယ်က ပါးလွှာလွန်း၍ မိုးညလေ အအေးဒဏ်ကို ခံရပြီး အအေး ပတ်ခြင်းပါလေ..။ မိုးလင်းခါနီးမှ အိပ်ယာထဲ ဝင်ပြီး..အဖျားတက်သည်..။ ထုံးစံအတိုင်း အဖေနှင့် အမေက ပွဲရုံသို့ နံနက် ၅ နာရီကတည်းက ထွက်သွားခဲ့ကြပြီ..။ ယု...မီးဖိုဆောင်မှ နေ၍ ဂျင်းနက် ညည်းသံကို ကြားနေရသည်..။ ထမင်းကြော် ဒယ်အိုးကို ချပြီး ဂျင်းနက်အခန်းသို့ ပြေးဝင်ခဲ့သည်..။ ကုတင်ပေါ်၌ ဖင်တစ်ခြမ်းပေါ်နေကာ အဖျားတက်နေသော ဂျင်းနက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်..။

" ကိုလေး...ကိုလေး...ဟယ်..ကိုယ်တွေကလဲ ပူလို့..."

ဂျင်းနက် လက်တစ်ဖက်ကို အသာဆုတ်ကိုင်ကြည့်သည်..။

" ဟန်နီ...အချစ်...ချမ်းလိုက်တာ....ဟန်နီရယ်...."

" ချမ်းတယ်....ဟင်...ဟို....စောင်ခြုံထားမလား...ကိုလေး..."

" စောင်.....စောင်ခြုံပေးပါ... ဟီး ဟီး....ချမ်းတယ်....."

ယုက စောင်ကို ဖြန့်ပြီး ခြုံပေးလိုက်သည်..။ ဂျင်းနက် မျက်စိထဲ၌ ဟန်နီက ယုယနေသည်ပဲ ထင်နေသည်..။

" ဟန်နီ...အချစ်...မောင့်ကို ဖက်ထားစမ်းပါကွယ်....."

" အိုး.....ဟာ.....ခက်လိုက်တာနော်...."

" ချမ်းလို့ပါ....အချစ်ကလေးရယ်....ဟီးဟီး....."

ဂျင်းနက် ယုကိုယ်လုံးလေးကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူပြီး ကုတင်ပေါ် ဆွဲတင်လိုက်ကာ တဆတ်ဆတ် တုံရင်း ဖက်ထားသည်..။ ယု လန့်သွားသည်..။ မျက်နှာလေးက ကိုလေး လက်မောင်းကြား၌ ညပ်နေသည်..။ လက်နှစ်ဖက်က ပိနေပြန်သည်..။

" ကိုလေး...ယု...လေ....ယု...ကိုလေး......ညီမလေး....."

ယုက ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာ နီနီလေးဖြင့် ဖြေရှာသည်..။

" အင်း...အင်း....ယုလား...ချမ်းလိုက်တာ....ယု ရယ်...."

ခက်သည်...။ ယုပါ လို့ ပြောပြန်တော့လည်း တိုးလို့သာ ဖက်နေပြန်ပြီ..။ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ရင်ခွင်တွင်းသို့ မဆိုထားနှင့် သာမန် ထိကိုင်မိခြင်းပင် မခံဘူးသော ယု ခမျာ လိပ်ပြာလွင့်စင်မတတ် ကြောက်လန့် တုံလှုပ်နေမိပြီး ဂျင်းနက် ရင်ဘတ်ကြီးကို တွန်းခွာ ပစ်နေမိသည်..။

သို့သော် ဂျင်းနက်သည်ကား အအေးပတ်၍ အဖျားငန်း ဖမ်းသည်ထက် ကာမငန်းပါ ရောဖမ်းလေဟန်တူသည်..။ သန်မာသော လက်ကြီးနှစ်ဖက်က နထွေးအိစက်သော ယု၏ နို့ကြီးများ ပြားချပ်သွားအောင်ပင် တင်းတင်းကြီးဖက်ကာ ခြေတစ်ဖက်ကပါ ခွပစ်လိုက်လေတော့သည်..။

" အာ….အဟင့်…အစ်ကိုလေး….ယုပါလို့ဆိုနေ…….."

" အင်းပါ….ယုပါ….အင်း..အင်း….ချမ်းလို့……ချမ်း…လို့….."

" လွှတ်ပါ…ကိုလေးရယ်….မကောင်းပါဘူး…."

" ကောင်းပါတယ်…ဟောဒီလို…ဟောဒီလို……ကောင်း….."

ကိုလေး သိပ်ဆိုးသည်..။ ခွထားသော ယု၏ တင်ပါးကြီးများကို ဆွဲဆွဲညှောင့်ပစ်လိုက်ရာ ယု၏ ထိတ်လန့်တကြား မျက်လုံးလေး အပြူးသားဖြင့် ကြောက်သွားမိသည်..။ လက်တစ်ဖက်က သူမပေါင်ကြားလေးကို ယောင်ပြီး အုပ်ကိုင်ထားကာ တစ်ဖက်က ဂျင်းနက် ရင်ဘတ်ကြီးကို ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ တွန်းရင်း မျက်ရည်များ စို့လာတော့သည်..။

" ကိုလေး…မကောင်းဘူး…မကောင်းဘူး…အဟီး….. ဟင့်…"

ဂျင်းနက်ကတော့ နဖားကြိုးပြုတ်သွားသော နွားသိုးကြီးအလား ရှူးရှူးရှဲရှဲ ဖြင့် နာမှုတ်သံကြီး ပြင်းလာခါ ယုအား အပေါ်မှ တက်ခွလိုက်တော့သည်..။ တစ်ပြိုင်တည်း မျက်နှာချင်း ပူးကပ်ယူပြီး ယု နှုတ်ခမ်းစိုစိုလေးကို စုပ်နမ်းရန် ကြိုးစားနေသည်..။

" မလုပ်ပါနဲ့….ကိုလေးရယ်….အား….အို…..အဟင့်…….."

ယု ဘယ်လိုပင် ရုန်းကန်စေဦးတော့ အဖျားငန်းနှင့် ကာမငန်း နှစ်ခုစလုံး ရောဖမ်းနေသော ဂျင်းနက်၏ ကြမ်းတမ်းမှုကြီးကို မတွန်းလှန်နိုင်ရှာ…။

" ပြွတ်….ပြွတ်……."

" အွန်း….ဟွန်း…..အွန်း….အု……."

နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုက ဂဟေဆက်ထားသလို ကြာမြင့်စွာ တေ့စုတ်ထားကြရာ…ဂျင်းနက် လီးကြီးမှာ သိသိသာသာ မာတောင်ပြီး ထလာလေတော့သည်..။ ပူနွေးမာကျောသော လီးကြီးက ယု၏ ဗိုက်သားဖြူဖြူလေးကို ထောက်မိလိုက် ပေါင်ကြားထဲသို့ ဝင်သွားလိုက်ဖြင့် ဂမူးရှူးထိုး လှုပ်ရှားနေပြန်သည်..။

ဂျင်းနက်က ယု ပါးစပ်လေးထဲသို့ လျှာကို ထိုးသွင်းကာ ယု လျှာလေးကို သူ၏ လျှာကြီးဖြင့် ထိုးကလိပြီး နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးများကို ပွတ်သပ်စုပ်ယူပစ်လိုက်ရာ ယု အူတွေ အသဲတွေ တုံသွားရသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မခံစားဖူးသည့် ထူးကဲလှသည့် အထိအတွေ့က အမြင်အာရုံများကို မှုံဝါး ဝေသီသွားစေသည်..။ ယု ထမီလေးကို အတင်းဆွဲချွတ်လိုက်သောကြောင့် ယု ကမန်းကတန်း လိုက်ဆွဲရပြန်သည်..။ သို့သော် ဆီးစပ်ရှိ စောက်မွှေးလေးများ ပေါ်သည်အထိ ထမီကျွတ်သွားလေရာ ပူနွေးမာတောင်နေသော လီးကြီးက ရာဘာချောင်းကြီးတစ်ချောင်းနှယ် ဆီးခုံလေးပေါ် မေးတင်မိသွားလေသည်..။

ယု စောက်ဖုတ်လေး ရှုံ့သွားမိသည်..။ ဘုရား....ဘုရား...ကိုလေး လီးကြီး ငါ့စောက်ဖုတ်ထဲ ဝင်တော့မယ်....ဝင်တော့မယ်....။ အံလေးကြိတ်ကာ ခြေစုံကန်၍ ရုန်းကန်မိပြန်သည်..။

" မရုန်းစမ်းနဲ့ ကွာ.... မောင့်ကို မချစ်ဘူးလားဟင်..."

" ဟင့်အင်း...ဟင့်အင်း..........မချစ်ဖူး......"

ဖွတ်ကန်ငြင်းရင်း ရုန်းမြဲရုန်းရင်း လီးကြီးက စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းအတိုင်း လျှောခနဲ ပွတ်သွားပြီး ဖင်ကြားထဲသို့ ဝင်သွားပြန်ပါသည်..။

" အ.....အဟင့်...ကိုလေး...ပြောလို့ မရဘူးလား......."

ယုက ဒေါသမျက်နှာလေးဖြင့် ဟိန်းဟောက်ပြသည်..။ ဂျင်းနက်က ဂရုမစိုက် နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ညှောင့်မြဲ ညှောင့်ပြန်သည်..။

" ယု...ကို သနားပါ...ကိုလေးရယ်........"

ချောက်လို့ လည်း မရတော့ ချော့ရပြန်သည်..။ မရလေပါ...။ မီးလောင်ရာ လေပင့်ဆိုသော စကားကို ယုကြားဖူးပါသည်..။ ယခု အဖြစ်က လီးတောင်ရာ ဖင်မြှင့်ပေးနေမိသလို မိမိကိုယ်ကိုလည်း မိမိ မကျေနပ်....။

ကိုလေး ...အဖျားကြီး၍ ငန်းဖမ်းနေသည်မို့ လူမှန်း မသိဘူးပဲ ထား..၊ ယု ကိုယ်၌က ဆင်ခြင်ရမည်..။ သည်အကြောင်းတွေ ကြိုတင်တွေးဆထားဘို့လည်း ကောင်းသည်..။ ခုတော့ လက်လွန်ခြေလွန်ကြီး..။ တစ်ယောက်လီး တစ်ယောက် စောက်ဖုတ်တို့ ပွတ်မိတိုးမိမှတော့ လိုးဘို့ပဲ ကျန်တော့သည်..။ မောင်နမ ဆိုသော အသိနှင့် ယု ရှက်ဝမ်းနည်းစိတ်ကြီးက ကန့်လန့်ကြီး ကာဆီးထားသလိုလည်း ခံစားရသည်က အမှန်..။ အစ်ကိုတစ်ယောက်၏ အလိုးကို ခံရမည့် ညီမလေးတစ်ယောက်၏ အခြေအနေမှာ အစဉ်အဆက်သော ခံစားရမည့် ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်မှုက ယုကို

ဟန့်တားနေသည်..။

" မောင်နမ တွေလေ.....ကိုလေး.......အဲ့လို မလုပ်ရဘူး......"

" လိုးချင်တယ်..ကွာ.........လိုးချင်တယ်....ဟင်း ဟင်း...ဟင်း......"

လီးနှင့် စောက်ပတ်က ကော်နှင့် ကပ်ထားသလို အတန်ကြာ ထိစပ်နေခြင်းကပင် ယု လို အပျိုစင် စစ်စစ်လေးအဖို့ သုတ်ရေများ ထွက်ကျတော့မလောက် စိတ်လှုပ်ရှားမိရသည်..။ တင်းတင်းစေ့ထားသော စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကြားမှ အရေလေးများ စိမ့်စိုကျလာနေခြင်းကပင် ယု၏ စိတ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာတို့ သဘောထားတွေ ကွဲလွဲနေကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်..။ ဘယ်သို့ပင် ဆိုပါစေ..။ မည်မျှပင် ကာမဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေပါစေ..။ မောင်နမချင်း လိုးရသည့် ကိစ္စက လူကြားလို့မှ မကောင်း ..။ ဂျင်းနက်ကလည်း လူ့ဘောင်အဆီးအတား အကျင့်သိက္ခာတွေ အားလုံး မေ့ပစ်လိုက်ဟန်နှင့် တူသည်..။

" အစ်ကိုလေး.....အား....မလုပ်ပါနဲ့....အ....အိ.....အို အို........."

အဝတ်အစားကင်းလွတ်သွားသော ယု ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ဂျင်းနက် စိမ်းစိမ်းကြီး မိုးကြည့်နေသည်..။ ထိုးထောင်နေသော လီးကြီးက မတ်တောင်နေပေရာ ယု ခမျာ မကြည့်ချင် မြင်လျက်သားကြီး ဖြစ်နေရပေသည်..။
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ ဤမျှ ကြီးမားရှည်လျားသော လီးကို မမြင်ဖူးပေရာ လီးကို မြင်လိုက်သည်နှင့် မျက်လုံးထဲ ပြာဝေသွားမိသည်..။ စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကို ဆွဲဖြဲကာ သူ့လီးကြီးအား အရင်းမှ ကိုင်၍ လိုးထည့်ရန် ကြိုးစားနေသော ကိုလေးအား ယု ကြောက်လာသည်...။ အဘယ်သို့မျှ ရုန်းကန်တွန်းထိုးရန်လည်း အင်အား မရှိတော့သလို နုံးချိလာသည်..။

တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း ကိုယ်တုံးလုံးကြီး ဖြစ်ရခြင်းအတွက်လည်း သေမလောက် ရှက်မိကာ မျက်နှာကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းတင်း ဖိပိတ်ပြီး ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုချနေမိသည်ကလွဲ၍ ယု ဘာမှ မတတ်နိုင်လေတော့ပါ..။

" ပြွတ်....ပလစ်....ဖွတ်...ပြွတ်....ပလွတ်.....ဖွတ်......."

" ဟင့်အင်း.....ကျွတ်...ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ......တောက်........"

ယု ဒေါသဖြစ်သည်လေ...။ ကြည့်ပါအုံး တရှိန်ထိုး လိုးထည့်ပစ်လိုက်...ဟုတ်တယ် ..။ ပြီး ..ပြီးရော...ခုတော့ သူ့ဒစ်ကြီး စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းထဲ နစ်ဝင်ရုံလေး..ထုတ်လိုက် သွင်းလိုက် လိုးနေတော့ အောက်က ဘယ်လိုခံရမလဲ...ဟင်း သေချင်တာပါပဲ..။

" အဲလို...မလုပ်ပါနဲ့....ကိုလေးရယ်...."

ဟု မမျှော်လင့်ပဲ ပါးစပ်က ထွက်သွားဖြစ်တော့ ယု ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် ဒေါသဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ပါးစပ်ကိုယ် ရိုက်ပစ်လိုက်ချင်မိတယ်..။ အားမလို အားမရ တဟင်းဟင်း ခံရခက်ကြီး ဖြစ်နေရတဲ့ ယုကို ကိုလေးက တင်းကြပ်နေအောင် ဖက်ထားတော့ ကိုလေး ခေါင်းနဲ့ ပုခုံးကြားမှာ ယု မျက်နှာလေးက ညှပ်နေရတယ်..။
မျက်နှာ အပူတော့ သက်သာတာပေါ့...။ ဒါပေမယ့် အသက်ရှူမဝတာက ခက်တယ်..။ တင်းကြပ်လွန်းလို့ ကိုလေး လက်မောင်းတွေကို ဆွဲခွာမိပေမယ့် အားမပါတော့ အလကား အချည်းနှီးပါပဲ...။

" ဖြစ်....ပြွတ်......ဖြစ်......"

ပူနေတဲ့ ကိုလေး လီးအချောင်းကြီးက ယု စောက်ပတ်လေးထဲကို ပူပူလောင်လောင်ကြီး ဝင်သွားတော့ ဖင် စအိုလေးထဲကပါ စိမ့်အီပြီး ဖင်ကြီးကို မထူးတော့ပါဘူး ဆိုပြီး ကော့တင်ပစ်လိုက်မိတော့တယ်..။

" ဖြစ်......ဖြစ်......"

" အား......နာတယ်....အောင့်တယ်...ကိုလေးရာ........"

ကိုယ့်အတတ်နဲ့ ကိုယ်စူး နူတ်လို့ မရနိုင်ဘူး ဆိုတာ ဒါမျိုးကိုပဲ ပြောတာလား မသိဘူး..။ စောက်ခေါင်းထဲကို လီးကြီးက အတင်းအဓမ္မ တိုးဝင်သွားတုန်း အရင်းတုတ်တဲ့ ကိုလေး လီးကြီးကြောင့် စောက်ပတ်အတွင်း ပြည့်ကြပ်သွားအောင် ကြပ်တပ်တပ်ကြီးနဲ့ စောက်ပတ်အောက်ဖက်မှာ ဖျင်းခနဲ စပ်ပြီး နာသွားရတယ်..။
ကွဲသွားပြီ...။ ဟုတ်တယ်...အပျိုစစ်စစ် ယု ရဲ့ စောက်ပတ်လေးဟာ ကိုလေး လီးကြီး ဒဏ်ကြောင့် ကွဲပြဲသွားရပြီ..။
ကိုလေးကတော့လေ...ကိုယ့်ညီမလေးပါလားလို့ ညှာတာရကောင်းမှန်း မသိပဲ ညှောင့်လိုးချ လိုက်ပြန်တယ်..။

" ပြွတ်.......ဒုတ်.....အိ.......အီး........ဟင့်ဟင့်....."

ယု မျက်လုံးတွေ ပြာခနဲ မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားကုန်တယ်..။ ကြားဖူးနားဝ ရှိတာပြောရရင် အပျိုမှေးဆိုတာလေး ပေါက်သွားပြီ ထင်ပါရဲ့..။

" အိုး....အို့....ကျွတ်......ဟင် သွေး........သွေးတွေ...."

" ကိုလေး....အ..........အ.....သွေးတွေ ထွက်ကုန်ပြီ.........."

ကယောင်ကတန်းနဲ့ ကိုလေး သနားလာမလားလို့ ပြောမိပေမယ့် တဒင်္ဂအတွင်းမှာတော့ ကိုလေး အကြားအာရုံ ချွတ်ယွင်းပျက်စီးနေပုံ ရပါတယ်..။ ယု စကားကို လုံးဝမကြားဟန်.. အရေးမလုပ်ပါဘူး..။

" ပြွတ်........ပြွတ်.....အင့်.........အင့်........."

ကိုလေး တအားဆောင့်လေ ယု လည်ချောင်းထဲက အသံက ကျယ်လေ ဖြစ်နေရတယ်..။ ပါးစပ်ပိတ်ပြီး တင်းခံပေမယ့်လည်း အသံက နှာခေါင်းကနေ ထွက်နေပြန်တယ်..။

" ပြွတ်......ပြွတ်.........ဟင့် ဟင့်.......ဟင့်........"

အို ..... ဒီအခြေအနေ ရောက်မှ ဆိုပြီး ယုလည်း အောက်ကနေ ကော့လိုက် လူးလိုက် ပြန်ဆောင့်လိုက် လုပ်ပစ်လိုက်တော့တယ်...။ မထူးတော့ဘူးလေ...။ အပျို ပြန်ဖြစ်လာမှာမှ မဟုတ်တော့တာ..။

" အား.....ကျွတ်......ထွက်ပြီ.....ထွက်ကုန်ပြီ.........အိ.......အင့်........အား...."

မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့ပြီး ကိုလေး အော်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ယု ရဲ့ စောက်ခေါင်းလေးထဲမှာလဲ အီအီဆိမ့်ဆိမ့်နဲ့ သိမ့်ခနဲ တုန်ခါပြီး သေးပေါက်ချင်သလိုလိုကြီး ဖြစ်လာပြီး ဘာရေတွေမှန်း မသိ အရမ်းပဲ ညှစ်ထုတ်ပန်းချ ပစ်လိုက်မိတယ်..။
ကိုလေးလီးကြီးဆီက အရေပူနွေးနွေးတွေလည်း ယု စောက်ပတ်လေးထဲ ကို ပူခနဲ ပူခနဲ ပန်းဝင်ကုန်တာ ယု သိလိုက်ပါတယ်..။ မှား မိကြပြီကော....ကိုလေးရယ်..။

" ဒီ....အခြေအနေ ဖြစ်လာဖို့ ... သားနဲ့သမီးကို ဖေဖေတို့ လူကြီးတွေ တမင် ရင်းနှီးအောင် ထားခဲ့ကြတာပါ...၊ တကယ်တော့ .. ယုလေးဟာ ဖေဖေ့သူငယ်ချင်း ဦးဝင်းယုရဲ့..သမီး..."

" ဟင်...ဒါဆို...သားနဲ့ ဘာမှ မတော်ဘူးပေါ့နော်..... ဖေဖေ..."

" ဟုတ်တာပေါ့...သားရဲ့... ယုလေးက..ဖေဖေတို့...မွေးစားခဲ့တဲ့...သမီးလေးပါ.. သားတို့ကိုလည်း ဘာမှ မပြောခဲ့တာက.. သမီးလေး ယုရဲ့ မိဘတွေကိုယ်တိုက်က သူတို့ မသေဆုံးမီမှာ ဖေဖေ့ကို ကတိတောင်းသွားခဲ့ကြလို့ပါ...၊ သားနဲ့သမီးကို ဖေဖေတို့ လည်း ...ရည်မှန်းပြီးသားပါကွယ်..."

" သွားပါ..... ကိုလေးနော်...ဟွန်း...."

" ဟား...ဟား....မောင်နှမ အရင်းဆို ဖေဖေတို့ .. ဒီလို ဘယ်ထားမလဲ နော်...."

ယုလေ ဝမ်းသာလိုက်တာ... အဟုတ်..။ ငိုမိခဲ့တဲ့ မျက်ရည်တွေတွေတောင် သမျောမိပါရဲ့...ဟင်း ဟင်း..။ ယုက .. ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ကိုလေးကို ချစ်ပြီးသားပဲလေ.. ။ အခုတော့ စိတ်ထဲမှာ .. အတိုင်းအဆ မရှိ .. ပျော်ရတာပေါ့...။

(ဒီလို .. ပေါ့ဆမှု ဖြစ်သွားရတာကို .. အနူးအညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါတယ်...။)

ပြိုင်ပွဲတွေ အားလုံး ပြီးစီးကြပြီ...။
ဟန်နီတစ်ယောက် မောင့်ကိုပဲ သတိရနေ....သည်..။ နိုင်ငံခြားကို ထွက်လာစဉ်က နှုတ်မဆက်ခဲ့ရသဖြင့်လည်း စိတ်ထဲမှာ မကောင်း..။ ဝမ်းနည်း ကျန်ရစ်မည့် မောင့်မျက်နှာ နုနုလေးကို အလိုလို မြင်ယောင် နေသည်..။
ယနေ့လည်း သူငယ်ချင်းများ အပြင်သို့ လည်ပတ်ခွင့်ရ၍ ထွက်သွားကြပေမယ့် ဟန်နီ ကျန်နေခဲ့သည်..။ မောင် မပါပဲ အပျော်ခရီး ဟန်နီ မထွက်ချင်..။ အပျော်လေးများ အားလုံး မောင်သာ ပိုင်စိုးခဲ့ပြီး မဟုတ်ပါလား..။
အတွေးနုနုလေးများဖြင့် အလွမ်းနယ်၌ လွင့်မျောနေရှာသော ဟန်နီထွန်း၏ တင်ပါးကြီးနှစ်ဖက်ကို စူးစူးဝါးဝါးကြီး ကြည့်ကာ အခန်းထဲ ဝင်လာသူက လက်ဝှေ့သမား မိုက်ကယ်..။ အရပ်က ၆ ပေ..။ ရင်အုပ်...၄၀ လက်မကျော်ပြီး လက်မောင်း ၂၅ လက်မ ၊ ရောမ လူကောင်ကြီး..။ ရင် ၃၆ လက်မ ၊ တင် ၃၈ လက်မသာရှိပြီး အရပ် ၅ ပေ ၆ လက်မရှိသော မိန်းမထဲ၌ ရှားပါးသော မြန်မာမလေး ဟန်နီထွန်းအား ဆင်ကြံ ကြံရန် လှမ်းဝင်လာခြင်း ဖြစ်သည်..။

မိုက်ကယ်က ကျားဆိုမှ ကျား..။ တကယ့် ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်း...ကြီး..။ ဟန်နီထွန်းကလည်း မ ဆိုမှ မ..။ တကယ့် လှလှပပ..ဖွံ့ဖွံ့..စို့စို့ ရေကူးမယ်လေး...။ သည်သို့မျှ မကြံလျင်လည်း မိုက်ကယ်အတွက် မြန်မာပြည်ရောက်လျင် မျှော်လင့်ချက်တွေ ခွေးစားသွားမည်ကို သိနင့်နေမိပြီ..။ ဆိုင်ကယ် သူရဲ .... လူချောလေး ဂျင်းနက် ကို ဟန်နီ စွဲလမ်းနေသည်..။ သည်...ဂျကာတာကို မလာခင်ကလေးမှာပင် သူတို့နှစ်ဦး အပေးအယူ တည့်ခဲ့ကြသည်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ သိတာက ဖောက်သည်ချခဲ့ပြီးပြီ..။ သည်တော့ မြန်မာပြည် ပြန်မရောက်ခင်...။.

" ဟန်နီ.........."

အသံက တုန်ရီနေသလိုလို...။ အလဲ့.... ။

" ဟင်....မိုက်.... ဘာလို့ အခန်းထဲ ဝင်လာတာလဲ... ဆရာသိရင် ပြဿနာ ....ဧည့်ခန်းထဲ သွားလေ..."
ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ ဟန်နီ ပြူတင်းပေါက်ဘေး ကုလားထိုင်လေးမှ ခုန်ထလိုက်သည်.။ အားကစားမယ်လေးမို့ သွက်လက်ဖျတ်လတ်လွန်းလှသည်..။ သာမန် ယောကျ်ားတစ်ယောက်လောက်ဆိုလျင် ဟန်နီ ဂျူဒိုဖြင့် ကိုင်ပေါက်သည်နှင့် လွင့်စင်သွားမည် ဖြစ်သည်..။ ယခု ရင်ဆိုင်နေရသည်က လက်ဝှေ့သမား...။ လိုက် ဟဲဗီးဝိတ်တန်းမှာ ရွှေတံဆိပ် ဆွတ်ခူးထားသူ...။ မိုက် အပေါ်အင်္ကျီ ချွတ်ထားသောကြောင့် ကြွက်သားကြီးတွေက အပြိုင်းပြိုင်း ထကာ ရင်ခုံချင်စဖွယ်..။ မို့မောက် ဖုထစ်နေကြသည်..။ ကိုယ့်ချစ်သူ ဆိုလျင်တော့ သည်ရင်ခွင်ကြီးကို ထု ထု..ကစားဖို့ ကောင်းသည်..။ ဟန်နီလည်း မိန်းကလေး လေ... သိတာပေါ့...။ မြန်မာပြည်မှာ ကတည်းက မိုက်မျက်လုံးတွေက အကြည့်တွေရဲ့ အထာကို ဟန်နီ ဘာသာပြန် နိုင်ခဲ့ပါတယ်..။ အကယ်၍ မောင်သာ ဟန်နီ့ဘဝမှာ ဝင်မလာခဲ့ဘူးဆိုရင် အောင်မြင်နေတဲ့ လက်ဝှေ့သမား မိုက်ရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ခိုဝင်ခဲ့မိမှာပဲ...။

မောင်က မိုက် ထက် သေးကွေးပေမဲ့.. စိတ်ထား နူးညံ့မှု နဲ့ မိန်းမချော ချောသူ.. မောင့်ကို မိုက်ဆိုတဲ့ ပထန်ကြီး နဲ့ ဘယ်နယ့် ယှဉ်တွဲပြီး ကြည့်လို့ ရမှာတဲ့လည်း...။ မိန်းကလေး ဆိုတာမျိုးက အလှအပ မက်မောတတ်ကြတာပဲဟာ...။

" ဟန်နီ..ရယ်... ကျနော် ဟန်နီ့ကို ချစ်နေမိပြီ...လေ........."

" အဲဒါ.. ဟန်နီ...သိပြီးသားပါ.....ဟုတ်တယ် မို့လား ဟင်......"

" အို.....ညေ့ခန်းကို သွားစမ်းပါ..မိုက်...ကျမ ရှင့်ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး တောင်းပန်နေတာပါ..."

" ယဉ်ကျေးရလွန်းလို့ ...ကျနော် ရှုံးခဲ့တာတွေ များပြီ..."

" အို....ဖယ်...ရှင်မထွက်ရင်...ကျမ ထွက်မယ်..."

" သိပ် ထွက်ချင်နေပြီလား...ဟန်နီလေးရယ်...ဟဲဟဲ....."

" ရှင်...ဘာစကားပြောတာလဲ...ပါကျိုးသွားမယ်....နော်. ...သိလား....."

" အော...အော....စိန်ခေါ်လိုက်တာလား...ဟန်နီ........"
ရုတ်တရက်တော့ ကြက်သီးဖြန်းခနဲ ထမိသွားသည်..။ ဟယ်...ဟန်ကိုယ့်ဖို့ပဲပေါ့..။ ဟန်နီဆိုတာလည်း ရှုနာရှိုက်ကုန်း မိန်းကလေးမျိုးမှ မဟုတ်တာ...။

" ရှင်က...ကြိုးဝိုင်းထဲမှာ လို ဟန်နီ့ ကို သဘောထားသလား....မိုက်..."

" အို့ ဟိုး...... မှားသွားမှာပေါ့ ချစ်သူလေးရယ်... ဟဲဟဲ........"

" ဟိတ်...အိ......ဖောင်း...ခွပ်.......ဟင်း........"

ရုတ်ချည်း ပစ်သွင်းလိုက်တဲ့ ဟန်နီ့ လက်သီးဆုတ်တွေဟာ မိုက် မေးရိုးကို ထိထိမိမိကြီး ဝင်သွားပါရဲ့...။ ဒါပေမယ့်.........။

" မဆိုးပါဘူး...မိန်းကလေးချင်းဆိုရင်..ဟန်နီ့ လက်သီးက အသုံးဝင်တန် ကောင်းပါတယ်.. ဟဲ ဟဲ....."

မိုက် ... ခါးထောက်ထားရင်း ပြုံးပြုံးကြီး ပြောလိုက်သည်..။

" ယား....အိ......ဖောင်း...ဖောင်း..."

" ဝုန်း..အမလေး...."

ဘယ် ညာ ကန်ချက်နှစ်ဖက် ဝင်သွားပြီး မိုက်ရဲ့ ဘယ်လီခေါ်တဲ့ ဗိုက်သားတွေကို ကန်မိပေမယ့် အဲသည် ခြေနှစ်ချောင်းဟာ မိုက်ရဲ့ လက်ထဲမှာ မိမိရရကြီး ဖမ်းကိုင် ခံလိုက်ရပါတယ်..။

" ဟဲဟဲ..အိုကေပဲနော်..........အဟီး...ဟီး......"

" လွှတ်....ရှင်..ခွေးကျင့် ခွေးကြံ ....မကြံနဲ့ ....လူယုတ်မာ......"

စကပ်လေး လန်သွားလို့ ဖွေးခနဲ ပေါင်သားကြီးတွေ ပေါ်သွားတာကို သွားရေတများများနဲ့ မိုက်က စိုက်ကြည့်နေလို့ ဟန်နီ အတင်းပဲ ခြေနှစ်ချောင်းကို လိမ်ပြီး မှောက်လိုက်မိသည်..။
ယင်းအပြုအမူကပင် ဟန်နီ့ အမှား...။ ကင်းမြီးကောက် ထောင်သလို မျက်နှာလေးက ကြမ်းပြင်မှာ ...လက်နှစ်ဖက်က ကြမ်းပြင်ထောက်ထားပြီး ရင်လေးက ကြွတက်နေသည်..။ အဲ.....စကပ်က ခါးမှာ လာပုံသွားလေရော..။ ပြည့်ဖောင်း တင်းကားနေတဲ့ ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းက မိုက်ရဲ့ လီးနဲ့ တေ့ကပ်မိတော့မလို ပုံစံကြီး..။

"အို.....ကဲဟာ........ဖြောင်း.......''

ခြေနှစ်ချောင်းကို လိမ်ကိုင်ထားတဲ့ မိုက်ရဲ့ လက်ကို ခြေချင်းပူးကပ် ဆောင့်ကန်ပစ်လိုက်တယ်..။ မိုက်ရဲ့ လက်မှာ အမြတ်တနိုးပတ်ထားတဲ့ ဟန်းချိန်းကလေး ပြုတ်ကျသွားတယ်..။
မိုက်...အမျက်ချောင်း ချောင်း ထွက်ပြီ..။

" ဟင်....စောက်ကန်းမ....ငါ့ကို ကန်တယ်.....ကဲကွာ....."

" ဟိတ်.....ဖောင်း........"

မိုက်ရဲ့ ကန်ချက်တွေကို အလွတ်သာ မရှောင်နိုင်မိရင် ဟန်နီ အစာအိမ် ပွင့်ထွက်သွားနိုင်သည်..။ လူကြမ်းကြီးမို့ စိတ်ကလည်း ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်လှသည်..။ ဟန်နီ ကြမ်းပြင်၌ အခြေခိုင်ခိုင် ရပ်မိချိန်တွင် မိုက်နှင့် တစ်လှမ်းကွာတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် မိသွားသည်..။

ဟန်နီ ရင်တွေတုန်လာသည်..။ ကြောက်စရာ လူ့ဘီလူးကြီး လက်မှ ထွက်ပေါက်ကို ဟန်နီ ရှာမတွေ့...
ချွေးများပြန်လာသည်..။

" အိုး........လူယုတ်မာ...ထွီ....."

မိုက်.. ဘောင်းဘီး ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ရာ.. မဲနက်ကြီးမားသော မြွေဟောက်ကြီး တစ်ကောင်အလား မာန်ဖီနေသော လီးမဲမဲ ကြီးကို ကောက်ကွေးလိမ်ကျစ်နေသည့် လမွေးများ ကြား၌ မားမားကြီး တောင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်..။

" ဟဲ ဟဲ...လာပါ...ဟန်နီရယ်... လိုးကြရအောင်...ပါ.....ဟီးဟီး.."

" ဟင်.....နင်....လူမဟုတ်ဘူး.. ခွေး ....ခွေး....."

ဟောက်လိုက်သော မောသံလေးဖြင့် ဟန်နီ ကုန်းအော်သည်..။ အသံက ဂယောင်ခြောက်ခြားဖြင့် ငိုသံလေးပါနေသည်..။ အခန်းတစ်ခုလုံး ဟိုဒီကြည့်ကာ မိုက်နှင့် ဝေးရာသို့ ပြေးရန် ထွက်ပေါက်ရှာနေသည်မှာ ယုန်သူငယ်မလေးတစ်ကောင် ကျားလှောင်အိမ်အတွင်း ရောက်နေသည်နှင့် တူလှပေသည်..။
မိုက်က မူ တရမ်းရမ်းဖြစ်နေသော သူ့လီးကြီးကို ရှေ့တန်းတင်ကာ တမင်ခြောက်ခြားအောင် လုပ်နေသကဲ့သို့ လှည့်ပတ်ပြေးနေရှာသော ဟန်နီ့နောက်သို့ လျှောက်လိုက်နေသည်.။

" ဗြီ...... အမလေး........အို.......အမေ့......."

စကပ် ခါးစီးကြိုးလေး ပြုတ်ပြီး စကပ်လေး ထက်ခြမ်းကွဲသွားကာ ဖင်ဖွေးဖွေးကြီးက ပေါ်လာသည်..။ သေးကွေးသော စောက်ဖုတ်လေး အုပ်ရုံသာ ဝတ်ထားသော ဝတ်ထားသော အပြာရောင် ဘောင်းဘီလေးကြားမှ စောက်ဖုတ် ဖုဖုဖောင်းဖောင်းလေးက အလိုက်ကန်းဆိုးမသိ.. အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်နေပြန်သည်..။
မိုက်က ဒုတိယအကြိမ် လှမ်းဆွဲလိုက်ပြန်သည်..။

" ဖျောက်.......ဖြစ်.......ဖျောက်...........ဖျိ.....အာ့...... "

နိုပ်ကျယ်သီးလေးများ ပြုတ်ပြီး ဘလောက်စ် အင်္ကျီလေးက စုတ်ပြဲ သွားသည်..။
ဟင်....ကဲ...မှတ်ထား..ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ..။ ယောကျ်ားတိုင်း လီးတောင်စေခဲ့တဲ့ နင့်ရဲ့ နို့ကြီးတွေ..၊ ကားထွက် တုန်ခါနေတဲ့ ဖင်ကြီးတွေ ....ဟဲဟဲ....။ ပြီးတော့ ဖောင်းဖောင်းမို့မို့နဲ့ ပေါက်စီလေး တစ်လုံးလို ဖောင်းမို့နေတဲ့ နင် အင်မတန် တန်ဖိုးထားတဲ့ စောက်ပတ်ကြီး...ဟား ဟား.....ငါ....ငါ..လိုးရတော့မယ်...လေ..ဟီး ဟီး......။

မိုက် တစ်ယောက် ..လူစိတ်ပျောက်သွားပြီ...။ အဲလေ... လူစိတ်ရောက်ပြီ ပြောလည်း ဖြစ်ပါတယ်..။ လူတိုင်း လိုးချင်ကြတာပဲပေါ့...။ ဟန်နီ့လို အရပ်အမောင်း ကောင်းကောင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကိုမှ ဒီလို အဝတ်ကင်းမဲ့နေတဲ့ အချိန်မှာ မလိုးချင်ဘူးဆိုရင် အဲဒီကောင် ပန်းသေနေလို့ပဲ...။ လူစဉ် မမှီလို့ပဲ...။ ကြည့်လေ..ဟန်နီ့ကို

မိုက်လို ကျန်းမာရေး ဒေါင်ဒေါင်မြည်တဲ့ အကောင်စား မပြောနဲ့..။ ယောက်ျားလို့ သတ်မှတ်တဲ့ (လီးပါတဲ့ သူတိုင်း) လိုးချင်ကြမှာချည်းပါပဲ...။

နို့ကြီးတွေက ပျော့တွဲ မနေဘူး..။ တင်းနေတာမှ .. ပြောင်ပြီး ဝင်းနေတာ..။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကလည်း နီရဲပြီး ငုံထားချင်စရာ..။ အသားက ဖြူဝင်းပြီး စိုစိုလွင်လွင်နဲ့ ဖင်သားကြီးတွေက နို့ကျောက်ကြောတုံးကြီးလို ကြည်လဲ့ပြီး တုန်ခါ အိစက်နေတာ...။

အဲ....ရတနာ ရွှေလိုက်ဂူ အစစ် ...။ ညှစ်ထားတဲ့ စောက်ပတ်လေးက တင်းကျစ် ...မို့မို့လေး ဖောင်းကားနေသည်..။ စောက်မွှေးလေးတွေက အရုပ်ဆိုးလောက်အောင် ထူပိန်းမနေ..။ နုနုညံ့ညံ့ နဲ့ ရွှေရောင် တောက်နေလေသည်....။ မိုက်..လီးကြီးထိပ်မှ အရေများ အမျှင်တန်း၍ စီးကျကုန်သည်..။ လီး သရေ ကျတာလို့ ဆိုရမလား...။ ဟန်နီ မိန်းမဇာတ်ကို ဖုံးမရဖိမရ ဖြစ်လာမှ မိန်းမ စိတ်ကလေး ဝင်လာပြီး ကြောက်စိတ်တွေလည်း လွှမ်းလာသည်..။ လက်ကလေး နှစ်ဖက်က နို့ကို ဖုံးလိုက် စောက်ပတ်ကို ဖိလိုက်နဲ့ သူ့အင်္ဂါရာယ်ကို ကြိုမြင်နေရပြီပေါ့...။ မိုက်ကယ်...တစ်လှမ်းချင်း တိုးသည်..။ ဟန်နီက မဆုတ် မခွာ...။ ကြောင်ကြည့်နေသည်..။ လီးကြီးက သူမ ဗိုက်သားဖြူဖြူလေးကို ထောက်မိသွားသည်..။ အရပ်ချင်းက ခလေးနှင့် လူကြီးလို ကွာလွန်းလှသည်..။ မိုက် ..ဟန်နီ့ခါးလေးကို စုံကိုင်ညှစ်ပြီး စားပွဲပေါ်သို့ အရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်လို တင်လိုက်ခါ .. ဒူးနှစ်ချောင်းကို ဆွဲဖြဲလိုက်သည်..။ ဟန်နီ ပြူးကြောင်ကြောင် ကြည့်နေဆဲ..။
နီရဲသော စောက်ပတ်လေးက ပြဲပြဲ အာအာလေး...။

" အိုး.......ဟင့်အင်း....ဟင့် အင်း.....ဟန်နီ ကြောက်တယ်....အင့်....ဟီး......"

ရုတ်တရက်ကြီး ဟန်နီ ရုန်းကန်ပြန်လေရာ... မိုက်မှာ ပင်ကိုယ်က စိတ်ကြမ်းလူကြမ်း ကြီးမို့ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲဖိထားပြီး လီးကြီးကို မကိုင်ပဲ တေ့လိုက်ပြီးမှ ဖိလိုးချလိုက်တော့သည်..။

" ဗြိ......ဖြစ်.......အိုး.........."

ကျားသစ်မလေး ညောင့်စူးသွားသလို ငြိမ်သွားသည်..။ မျက်စေ့အစုံ မှိတ်ထားပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ် နောက်ပစ် ထောက်လိုက်မိရသည်..။ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ကြီး ခါရမ်းနေသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကို မိုက် က ချိုမြိန်စွာ စုတ်ယူပြီး တပြွတ်ပြွတ် စို့ပေးလိုက်သည်.။

" အို....အ...........အင်း ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း........"

လီးမဲမဲကြီးက စောက်ဖုတ်ဖွေးဖွေးလေးထဲ တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ဝင်နေသည်..။ မလှုပ်ရဲအောင် နာကျင်လွန်းလှသည်..။

" ဖြစ်.....ဖြစ်......ပြွတ်....အာ့......."

မိုက်ဆံပင်များကို လှမ်းဆွဲဆုတ်ကိုင်ရင်း တွန်းထားလိုက်မိသည်..။

" အ...အီး...အိ.........နာတယ်...နာတယ်....အို့....ဟိုး.....အား......"

ဟန်နီ၏ လှပသော နှုတ်ခမ်းလေး အစုံ စုချွန်ပြီး ငြီး ရှာသည်..။ ခြေမလေးများ ကုတ်လိုက် ကွေးလိုက် အလုပ်များသွားသည်..။ နားထင်မှ ချွေးသီးများ စီးကျလာသည်..။ မျက်စေ့အစုံကို တင်းတင်းမှိတ်ထားသည့်ကြားမှ မီးဝင်းဝင်းတောက်သွားရသည်..။ ခေါင်းကို ဘယ်ညာ ရမ်းခါပြီး ဖင်ကြီးကို နောက်သို့ ဆုတ်သည်..။ ခါးလေးကို ဖမ်းယူပြီး ရွှေ့သွားရာသို့ လီးမဲမဲကြီးကို မချွတ်တမ်း လိုက်လိုးသည်..။ ကျဉ်းကြပ် တင်းကျစ်နေသော စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများ ရဲရဲနီနေရှာသည်..။

လီးကြီး လုံးပတ်က စောက်ပတ်နှင့် မမျှ..။ နှုတ်ခမ်းသားလေးများ တပြေးတည်းဖြစ်ကာ စောက်စိကလေးမှာလည်း တဆတ်ဆတ် တုံခါနေရှာသည်..။ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ခပ်ရွရွလေး ဖိပွတ်ပေးလိုက်တိုင်း စောက်ပတ်လေးထဲမှ တင်းခနဲ ညှစ်ယူလိုက်ခြင်းကိုကား မိုက်.. အရသာ ကောင်းကောင်း တွေ့နေသည်..။ လီးကြီးက အဆုံးမဝင်သေးသည့်တိုင် စောက်ခေါင်းအတွင်း၌ အောင့်သက်သက် စပ်ဖျင်းဖျင်း ဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်..။ စောက်ပတ် အောက်အစပ်နေရာလေးမှာ ပါးလွှာစွာ ကွဲစုတ်သွားရန် တင်းတင်းကလေး ဖြစ်နေပါပြီ..။

" နာလိုက်တာ.... ..အရမ်းနာတာပဲ....အမလေး...လေး......"

ပေါင်လေး နှစ်ချောင်းက ထောင်ထားရာမှ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါလာနေသည်..။ ပေါင်တွင်းသား နှစ်ဖက်မှ ချွေးကလေးများ စို့လာပြီး စေးထန်းထန်း ဖြစ်လာရသည်..။ မိုက်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း နာကျင်မှု တစ်မျိုးကို ခံစားနေရသည်..။ လီးထိပ်အောက်ဖက်မှ အမျှင်တွဲနေသော အရေပြားလေးမှာ ကျင်ပြီး စပ်နေသည်..။ အတင်းအကြပ် ထိုးသွင်းထားမိ၍ အရေပြားလန်ကာ စပ်ဖြင်းဖြင်း ဖြစ်နေခြင်းပင်..။

" အရမ်း ..နာနေလား....ဟင်......ဟန်နီ....ဝင်နေပြီပဲ....အချစ်ရယ်....."

" မမေးနဲ့....မမေးနဲ့...မသိဘူး.....အား..........ကျွတ်ကျွတ်..."

" ဖြစ်....ဖြစ်........ပွတ်........ဖွတ်........."

" အာ....အ......သေပြီ...သေပြီ.......အား........တော်ပါတော့.....အမလေး..လေး..."

ခက်သည်..။ လီးဆိုသည့် ဒီအချောင်းမျိုးကလည်း တဝက်ဝင်ပြီး ပြန်ထွက်ရိုးထုံးစံမရှိ..။ ဂျပန် ဆာမူရိုင်း ဓါးတွေ ထက် အစဉ်အလာကြီးသည်..။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်..။ အဆုံးသွင်းရမှ စောက်ခေါင်းလေးထဲ ခွေပဲ နေရ နေရ..။

“ တော်ပါတော့…ရှင်… မဝင်တာကို အတင်းကြီး သွင်းနေရလား…လို့……..”

“ ပြွတ်…..ပြစ်…..အား….ကွဲပါပြီ…အ………..အီး……အိ……..အ…”

သွားပြီ…။ ဟုတ်တယ်… ကွဲသွားပြီ…..ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလည်း….။ စောက်ဖုတ်အသစ်…အသစ်လေးတွေ ဒီလိုပဲ ကွဲခဲ့ပြီး ကျယ်ခဲ့ကြရတာပဲ..။ သဘာဝပဲလေ…။ သွေးတွေ ထွက်ပါစေ…ထွက်စမ်းပါစေ…။ စောက်ရည်ကြည်လေးတွေနဲ့ ရောစပ်ပြီး စီးကျလာတဲ့ သွေးလေးတွေဟာ တကယ် ကဗျာ ဆန်တာ.. မြင်ဖူးလား… အဟင်း….။
စေးစေးပြစ်ပြစ်နဲ့ သွေးစီးကြောင်းလေးတွေက လေးလေးကွေးကွေးနဲ့ ဖင်ကြားကို စီးဝင်သွားပြီး ထိုင်ထားတဲ့ ပျဉ်ပြားလေးမှာ စေးကပ်စေးကပ်နဲ့ တပြစ်ပြစ် မြည်နေတာမျိုးလေးရော တွေ့ဖူးပါသလား…..အဟင်း…..။

မိုက်ဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့ဇာတ်လိုက်ကြီးကတော့ အဲဒါတွေကို သေသေချာချာကြည့်ရင်း ညှောင့်နေပါပြီ..။

“ ပြစ်….ပြစ်…စွပ်…….ပလွတ်….ပြွတ်……..“

“ အင့်….အ……ဟ……အ…….ဟင့် ဟင့်…..”

အပေးအယူ မတည့်ပေမယ့် လိုးခြင်း ခံခြင်း နိယာမ ကို ဟန်နီ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျော်လွှားနိုင်မှာလည်း..။ ဖင်ထဲကလိုလို စောက်ခေါင်းထဲကလိုလို ကောင်းနေတာလည်း အမှန်ပဲလေ..။
မိုက်ရဲ့ အကြောတွေ ထောင်ထနေတဲ့ လက်မောင်းကြီးတွေဟာ သံချောင်းကြီးတွေလို သန်မာ ကျစ်လျစ်လွန်းလှသည်မို့ ဟန်နီ့လက်ကလေးများဖြင့် ကုတ်ဖဲ့တွန်းဖယ်နေခြင်းကလည်း အရာမထင်..။ နာသလိုလိုနှင့် ကောင်းနေသဖြင့် ဟန်နီ့ခါးလေး ကော့လိုက်…။ ပေါင်လေးကားလိုက် စုလိုက် လူပ်လူပ်ရွရွနဲ့ ခါရမ်းနေရပါသည်..။
မိုက်နဖူးမှ ချွေးသီးများကလည်း စီးကျလာသည်.။ ကြီးမားခန့်ထည်လှသော မိုက်ပေါင်လုံးကြီးပေါ်ရှိ အမွှေးမဲမဲထူထူကြီးများ အပေါ်၌ ဂွမ်းဆိုင်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေး နူးညံ့လှသော ပေါင်ကလေးက ပွတ်တိုက်လူပ်ရှနေခြင်းကလည်း အရသာ တစ်မျိုးလေး…။

“ ပြွတ်….ပြစ်…….စွပ်…….ဖွတ်…ဖတ်……..ပြွတ်…….”

“ တော်ပြီ….တော်ပြီ….အ…..အ……အမလေး……”

အဆက်မပြတ် လိုးညှောင့်နေသော လူထွားကြီး၏ လီးမဲမဲကြီး ဒဏ်က သာမန် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သာဆိုလျှင် လျှာထွက်ပြီး ဖင်ပွင့်သွားမည် ဖြစ်သည်..။ ဟန်နီမို့လို့….အလုံး အရပ်က သာမန်မိန်းကလေးများထက် နစ်ဆမျှ ထွားကြိုင်း သန်မာနေခြင်းကြောင့်သာ လက်ဖဝါ့သမား မိုက်ကယ်၏ အလိုးကို ခံနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်..။
လီးကြီး ပူလာသဖြင့် သုတ်ရေများ ထွက်ချင်သလို ဖြစ်လာ၍ မိုက်က လီးကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အသာငြိမ်နေလိုက်သေးသည်..။ ဟန်နီက ဟာခနဲ ဖြစ်သွားသောကြောင့် စောက်ပတ်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်မိရာ

ပေါင်းလောင်းပေါက်ကလေး ဖြစ်နေပြီး တော်တော်နဲ့ ပြန်မစေ့ပဲ ဖြစ်နေသည်..။
သုံးလေးချက်မျှ ညှစ်လိုက်မှ စောက်ခေါင်းလေး ပြန်ရှုံ့သွားသည်..။ လီးကြီးမှာလည်း စောက်ရေများဖြင့် စိုရွှဲပြောင်လက်နေပြီး တဆတ်ဆတ် တုန်ခါနေသည်..။

" နီနီလေး....လေးဘက်ထောက်ပေးစမ်း......ကွာ....."

" အို.....မထောက်နိုင်ပါဘူး.......ဟွန်း....."

" အာ.....ထောက်စမ်းပါဆို....ကဲ......အိုး........."

ဟန်နီ့ ဖင်ကြီးနှစ်ဖက်ကို စုံကိုင်ပြီး လီးကြီးကို ပြန်တေ့ကာ ခွေးလိုး လိုးသွင်းပြန်ပါသည်..။

" ပြွတ်.....ပလွတ်..........ဖွတ်.......ဖြစ်......"

စောက်ခေါင်းလေးထဲ အရှိန်ဖြင့် ဝင်သွားသော လိုးသံကြီးက ဂဏန်းကျင်းထဲ လက်ထိုးနှိုက်လိုက်သလို ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်..။

" အ.....အ....အား......အင်း........ကျွတ် ကျွတ်........."

ဒီတစ်ခါတော့ အသဲ ခိုက်အောင် ကောင်းမိသည်..။ အမွှေးများ ထူပြစ်နေသော မိုက်၏ လီးမွှေးများက ဟန်နီ့ဖင်ဆုံကြီးကို ထိကပ်ပွတ်မိကြသည်..။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖင်ကြားအထက်သို့ လီးကြီးက ရဲခနဲ ချော်ထိုးမိသွားသော အခါတွင်လည်း ကျောရိုးတစ်လျှောက် စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားတတ်သည်..။ စောက်ရည်များ စိုရွှဲလာသဖြင့် လည်း စောက်ပတ်ကြီးမှာ အရေတရွှဲရွှဲဖြင့် လိုးရသည်မှာ အထူး အရသာ ရှိနေပေတော့သည်.။

" ပြွတ်.....စွတ်.....ဖြစ်..........ဖွတ်......စွပ်....."

" ဟင့်....ဟင့်......အ............အင့်.....ဟင့်......."

ပါးစပ်ကို စေ့ပိတ်ရင်း အံကြိတ်ခံနေရင်း ဟန်နီ စောက်ခေါင်းလေးထဲမှ ကျင်ပြီး ဆိမ့်အီလာကာ သုတ်ရေများကို ပြွတ်ခနဲ ပြွတ်ခနဲ ပန်းထုတ်လိုက်ရာ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုမှာပင် မိုက်၏ ပထန် လီးကြီးမှာလည်း ဟန်နီ့စောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ ပြင်းထန်သော အရှိန်ဖြင့် သုတ်ရေများကို ပြင်းခနဲ ဖိခနဲ ပန်းသွင်းပြီး ဖင်ကြီးနှင့် ဆီးစပ်ကို ဖိကပ်ကာ သုံးလေးချက် တအားဖိဆောင့်ပစ်လိုက်ပြီး ဟန်နီ့ကိုယ်လုံးလေးကို သန်မာစွာ ပွေ့ချီမြှောက်ယူလိုက်လေရာ... ဟန်နီခမျာ အရုပ်ကလေးပမာ လေထဲ၌ မြှောက်၍ မြှောက်၍ ဂုမ်းခါသွားပြီး ဒူးလေးနှစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့် ပွေ့ပိုက်ထားရင်း မှိန်းခံနေလိုက်မိလေတော့သည်..။

ဟန်နီ့ကို ကြမ်းပြင်သို့ ချမပေးပဲ ဒူးလေးနှစ်လုံးကို ပွေ့ပိုက်ထားသော ဟန်နီ့ကိုယ်လုံးလေးအား ပွေ့ချီထားလျက်မှ အောက်ကနေပြီး ပင့်လိုးရသော အရသာကို အကြိုက်တွေ့ကာ ဆက်၍ ဆက်၍ လိုးဆောင့်ပစ်လိုက်လေတော့သည်..။

" မင်း....ဘာဖြစ်နေတာလဲ....ဟန်နီရယ်.......တောက်........"

သူ.....ကတုန်ကရီနဲ့ ဒေါသသံကြီး ကြိတ်ထွက်လာတော့ ဟန်နီ့ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရတယ်..။ အို.....သူ ဒေါသဖြစ်သွားပြီလား...။ ဟန်နီ..သူ့ကို ဘာမှ ပြန်မပြောမိပေမယ့် ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကိုတော့ ဖြဲပေးလိုက်မိတယ်..။
ဒီတော့ သူ့လီး ပူပူ တောင်တောင်ကြီးက ကျမ ဆီးစပ်ကို ထိုးမိလာတယ်..။ အံကြိတ်ပြီး မျက်စေ့ကို တင်းတင်းပဲ မှိတ်ထားလိုက်မိတယ်..။ သူ့လက်ကြီးတစ်ဖက်က သူ့လီးကို ပြန်ကိုင်ပြီး မှောင်ထဲမှာ ကျမစောက်ပတ် အဝကို စမ်းပြီး တေ့တယ်..။ အဲဒီ တဒင်္ဂလေးကို ကျမ ပြောချင်တာပါ..။
လီးထိပ်က စောက်ပတ် အဝကို တေ့မိပြီ ဆိုကတည်းက ကျမ ဘဝင် လေဟပ်လိုက်သလို ဟက်ခနဲ အသက်ရှူ ရပ်သွားတယ်..။ ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုလည်း ချက်ချင်း ပြန်စေ့လိုက်မိတယ်..။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ခနဲ အရေတွေ စိုနေတဲ့ လီးထိပ်ကြီးက စောက်ပတ်ထဲ လျှောခနဲ ဝင်သွားပါတော့တယ်..။
အောင်မလေး.....ပထမဆုံး အလိုးခံရတဲ့ အရသာကို ဘယ်လို ဖော်ပြရမှန်းတောင် မသိဘူး.. ။ မျက်စိထဲမှ အစက်အပြောက်လေးတွေ တဖွားဖွား ပေါ်လာသလိုပဲ...။ မျက်လုံးကို တင်းတင်းကြီး မှိတ်လိုက်မိတာကိုး...။ နောက်ပြီး နို့နှစ်လုံးကို ဆုတ်ကိုင်ထားတဲ့ ကျမလက်တွေကလည်း ဘယ်အချိန်က သူ့လည်ပင်းကို ဖက်ထားလိုက်မိမှန်း မသိဘူး..။ သူက ဖင်ကြီးကို ကြွကာ ကြွကာနဲ့ လိုးနေပါတော့တယ်....ရှင်...။

" မောင်....မောင်ရေ.........."

" ဘာလဲ.....ယု ရယ်... အိမ်ပေါ်ရောက်မှ ပြောစမ်းပါ.......မိန်းမရဲ့...."

" အမယ်....ဒီက သတင်း ကောင်း ပြောမလို့ဟာကို....."

ကျနော် ရေးလက်စ စာကို အံဆွဲထဲ ထည့်လိုက်ပြီး...

" ကဲ....ပြော......ပြော......"

" ဟင့်အင်း.....ဟင့်အင်း....အဲဒီစာ ဘာစာလဲ အရင်ပြ......."

" ဟာကွာ....ဘာစာမှ မဟုတ်ပါဘူး....."

" ပြစမ်းပါဆို....မောင်ကလဲ...လင်မယားချင်းပဲ...."

" ဝတ္ထု ရေးနေတာပါ ကွာ........"

ယုက လျင်မြန်စွာ စာရွက်များကို ဆွဲယူ ကြည့်လိုက်သည်..။

" အဲတော့.... ယုတော့ အံ့ရော... ယုတို့ အကြောင်းတွေ မောင်ရေးထားတာလား...ရက်စရာကြီးကွာ.....မောင်ကလဲ......."

" အိုကွာ...အဖြစ်မှန်တွေပဲ ယုရယ်... ရှက်စရာမှ မဟုတ်တာ..."

" ဟို...ဟာ......လေ.... အဲဒီမှာ သတင်းစာ တွေ့လား...ဒါ ဖတ်ကြည့်......"

မိုက်ကယ်ဂျော့နှင့် ဟန်နီထွန်း လက်ထပ်ပြီးစီးခြင်း...။

" ဒါ....မင်္ဂလာသတင်းပဲ...မိန်းမရဲ့....."

" အံမယ်....နော်....မောင် မညာနဲ့...မောင့်ချစ်ချစ်ကြီးကို....."

" သွားစမ်းပါ မိန်းမရယ်...ဒါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိတာပဲကိုး......"

" မောင်တို့ ယောက်ျားတွေက ဒီလိုပဲလား ...ဟင်.........."

" မသိဘူး....မောင်ကတော့ အခု ယုကို စောင့်နေတာ..."

" ဟင်....ဘာကိစ္စလဲ...မောင်ရဲ့....."

" အော်.... အလုပ်က ပြန်လာတဲ့ မိန်းမကို အမောပြေ လိုးပေးမလို့လေ...ပြီးမှ ရေချိုး ထမင်းစား
အိပ်ယာဝင်...အဲ.......အိပ်ယာထဲကျတော့ တစ်ခါထပ်လိုး.... အိပ်ယာနိုးတော့ ...တစ်ခါ..."

" အယ်.....ဒီက အကောင်းမှတ်လို့ နားထောင်နေတာ.... "

"ယောက်ျားတွေ ပန်းသေတာ ယု ကြိုက်လား....ကဲ....."

" အိုကွာ.....မသိဘူး....မောင်က လွန်လွန်းလို့ပါ..."

" ရပါတယ်... မောင် အပြင်သွားလိုက်အုံးမယ်...."

" ဒါက ဘယ်ကိုလဲ...."

" ယု ကမှ မောင့်အလို မလိုက်တာ....နေပေါ့...ငွေတစ်ရာ လောက်ရှိရင်... ဖာသည်တွေ သွားလိုးလို့ ရပါတယ်... သိလား...."

ယု မကြိုက်မှန်း သိ၍ ကျနော် တမင် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်..။

" အင်းပေါ့...သွားသွား.....တွေ့ကရာ စောက်ပတ် တွေ လိုးလာပြီး ယုဆီ ပြန်မလာခဲ့နဲ့...သွား....သွားလေ.... သွားဆို....."

ယုက သွားဆို ဟု ငိုသံလေးဖြင့် အော်ရင်း ကျနော့် ရင်ဘတ်ကို ထုရိုက်ရင်း တွန်းသလိုနှင့် မှီလိုက်သည်..။

" မမ.....ထမင်း ပြင်ပြီးပြီ...."

ရုတ်တရက် အသံက ထွက်လာသည်..။

" အို....ဖယ်စမ်းပါအုံး... ဟိုမှာ ညီမလေး နဲ့......."

ယုက ရှက်သွေးနီနီဖြင့် အိပ်ခန်းထဲ ပြေးဝင်သွားသည်..။ အော်....မောင်ဆိုတဲ့...ကျနော် လည်း မတ်တောင်လာတဲ့ ငပဲကြီးကို ပုဆိုးပေါ်မှ အသာ ချုံးနှိမ်ပြီး အိပ်ခန်းထဲ အပြေးလေး လိုက်ဝင်သွားရပါတော့သည်..။

-------------------------x---------------------------x---------------------------

ပြီးပါပြီ...။